

«Αυτός ο άγιος δεν ήταν άνθρωπος σαν εμένα; Πώς έγινε άγιος;»

[/ Αγιορείτικα](#)

Διαβάζεις την ζωή των αγίων και βλέπεις μπροστά σου ζωντανές μεταφράσεις του Ευαγγελίου και εμπνέεσαι. Τους γνωρίζεις σιγά σιγά. Βλέπεις πώς γεννήθηκαν, ποια ήταν η κατά σάρκα μητέρα τους, πώς άρχισαν την ζωή τους, πώς έχυσαν τους ιδρώτες τους, τα αγιασμένα τους δάκρυα, πώς πότισαν την γη με το πολύτιμο, το ζεστό τους αίμα. Το αίμα εκείνο που ήταν ενωμένο με το αίμα του Χριστού. Ενθουσιάζεσαι και σου έρχεται να πηδήσεις για να φτάσεις ψηλά. Τους διαβάζεις και τους νοιώθεις μαζί σου, σα να ακούς την αναπνοή τους. Σα να καθώμαστε όλοι μαζί και ύστερα από λίγο σας λέω: Κουραστήκατε, αγαπητοί μου, ας κάνουμε έναν περίπατο. Κάνουμε περίπατο καικουβεντιάζουμε όλοι μαζί φιλικά σαν οικογένεια. Έτσι νοιώθεις τους αγίους μέσα στην ζωή σου, όταν τους διαβάζεις. Σου γεννιέται αμέσως το ερώτημα: Αυτός ο άγιος δεν ήταν άνθρωπος σαν εμένα; Πώς έγινε άγιος; Μπορώ και εγώ να γίνω άγιος. Βλέπεις τον ηρωισμό του, την αγάπη του προς τον Θεό και η καρδιά σου εξάπτεται και θέλεις ακόμη και να τον ξεπεράσεις.